

Szörföző

*Az ember mindenbe belevág,
emigrálni akar, megváltani a világot,
olyan köteteket írni, hogy másfelé járjon a villamos,
a szerelmet megélni mindenestül.*

*De közben sem az anyja, sem az apja nem szereti,
és körülöttük mindenki az ő áldozatuk lesz,
szóval mindenki görbén néz az emberre,
s ettől ő elbátortalanodik:
nem akar emigrálni, sem megváltani a világot,
belátja, hogy a villamos mégsem járhat másfelé,
és a szerelmet csak félig élheti meg egy józan ember.*

*Közben azért próbálkozik,
ettől aztán vihogós lesz, nagyszájú, pökhendi és hűtlen,
belül pedig tépő szomorúság gyötri –
legalább van mentsége.*

*Végül megéli a szerelmet mindenestül,
de csak a szerelmet éli meg mindenestül,
emigrálni már nem akar, megváltani nem tudja,
a villamos mindenfelé jár, csak erre nem:
kizárólag a szerelemben lehet megbízni egyedül.*

*Ebben sok erő van, sok lendület,
az ember a lelkén szörfözik, a viccek lelke nyugodt felületére hullanak,
mert a felületen roppant nyugodtság árasztja el,
nem borítja fel a szörfözőt,
annak meg miért is kellene tudnia,
hogy alatta, nem is annyira mélyen,
a bálnák nyelvét kardszárnyú delfinek marcangolják.*